

GAZETA KRAKOWSKA

N° 91.

Z KRAKOWA DNIA 12 LISTOPADA 1817 Roku WE SZRODĘ

Z Warszawy d. 4 Listopada.

W imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KRÓLA
POLSKIEGO, &c. &c. &c.
NAMIESTNIK. Królewski w Radzie Stanu.

Rozwiązując wniesioną przez Komisję Rządową Spraw wewnętrznych i Policji, wątpliwość, czyli Urzędnicy publiczni mogą być wybierani na członków Rad Wojewódzkich? po wysłuchaniu ogólnego zebrania Rady Stanu postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Nie mogą być obrani na Członków Rad Wojewódzkich Obywatele do płatnych użyci urzędów, które stałe i ciągłe za sobą pociągają obowiązki, a w szczególności, Urzędnicy Sądowi, Administracyjni, Skarbowi i Wojskowi, wyjąwszy Sędziów Pokoju.

Art. 2. Ogłoszenie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku praw umieszczone być ma, Komisji Rządowej Spraw wewnętrznych i Policji polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyjney dnia 1 Listo-

pada 1817 r.

(podp.) *Zajczek.*
Minis: Spraw Wew: Radca Sekre: Stanu
i Policji Jeneral Brygady,
(podp:) T. *Mostowski.* (pod.) *Kossecki.*
Zgodno z Oryginałem
Radca Sekr: Stanu, Jen. brygady
(pod.) *Kossecki.*

Z Petersburga d. 6 Października d. k.

N. Cesarz Jegomoté, przybył dnia 30 z. m. o godzinie 9tej wieczorem, w pożądanym stanie zdrowia do Moskwy, gdzie także cała N. Rodzina Cesarska zjechała.

Opis drugiego posłuchania Poselstwa Cesarzsko-Rossyjskiego u Szacha Perskiego.

Dnia 3 Sierpnia około godziny 10tej z rana, Mahmoud-Khan, drugi Adjutant Szacha, który zapraszał Posła na pierwsze posłuchanie, również przybył dla spełnienia podobnego zlecenia.

Posel, siadł na konia, w podarku od Szacha otrzymanego, i udał się drogą w towarzystwie tegoż urzędnika i niezliczonego orszaku. Przybywszy do dworu zsiadł z konia i wschodami z Radcą poselstwa

Negri, poszedł na taras, ciągnący się wzdłuż otwartej galerji, Diwan Szach nazwany, dokąd i Szach miał się udać. Inni urzędnicy, podług umowionego porządku, udali się przed pałac i złączyli się w namiocie, w którym podarki były złożone. Na tarasie rozbito wierzch ślicznie haftowanego namiotu, nakształt parasola, dla zastonienia od upału. Sadre Azam (Wielki Wezyr), mając za sobą urzędnika pałacowego, wszedł na przyście Posła, i prosił go usiąść, nim N. Pan przybędzie. Czas schodził na rozmowie i grzecznościach wzajemnych. Pałac otoczony był wielką liczbą wojska i niezmiernym tłumem ludu, który się na święto bayramu zgromadził. Na około placu, przed pałacem się rozciągającego, stało [na polach 500 nabitych moździerzy, a z boku galerji na drugim tarasie stali muzycy, skoczki powrozowi, kuglarze, oczekujące na przyście Szacha. Poniżej na tymże placu zgromadzili się Panowie i przedniejsi dostojnicy Państwa w ubiorach galowych.

Za rzecim z moździerzy wystrzałem, ukazał się na galeryi Szach. Panowie i lud, niski mu pokłon oddali: w tymże czasie Herold silnym głosem wymówił słowa chwały na cześć N. Pana, odmówił modlitwy o zachowanie jego zdrowia i przedłużenie jego panowania. Szach, podług obrzędu na podobne zdarzenia ustanowionego, obrócił się do Nadschi-Mehmud-Hyssein-Khana, którego obowiązkiem jest powiedzieć w obliczu ludu mowę na pochwałę Monarchy. W tymże czasie niesiono przed Szachem podarki, które syn jego starszy Mehmed-Alj-Murza, zwyczajnie składa w ofierze w dniach uroczystych.

Po tych obrzędach i pozdrowieniach, iakie były w czasie pierwszej audyencyi, Poseł został wprowadzony przed N. Szacha, przez Alla-Ajar-Khana. Wielki Wezyr wszedł z nim razem. Szach siedział na tymże tronie, co i pierwszego razu, na głowie miał też samą koronę i ozdoby kosztowne, będące znamionami jego dostojności. Niektórzy z synów byli razem z N. Panem na galeryi i stali przed nim. Poseł po złożeniu powinszowania Szachowi z okoliczności bayramu, zaproszony przez N. Szacha usiadł na sofie dla siebie przygotowanej, a potem zbliżył się do wejścia na galeryję dla widzenia festynu, który, podług gwarantowanego zapewnienia Monarchy, dla niego szczególnie był przysposobiony. Pomiędzy rozmaitemi igrzyskami, iakie unarodów Azjatyckich są we zwyczajach, szczególnie zwracały uwagę trzy słonie, których trąby okryte były srebrną i złotą materją; słonie te wchodziły i schodziły po wschodach na galeryję. Szach oświadczył Posłowi żal swój, iż przyjazd jego do Teheranu tak późno nastąpił, iż nie mógł być na obchodzie święta Nowrus, przypadającego na d. 10 Marca, a trwającego blisko tygodnia. Oświadczenie pochlebne Szacha dla Posła, i wdzięczne wyrazy, z którymi się odzywał, zakończone zostały upewnieniem, iż on równą posiada ufność Szacha, iak i swego N. Monarchy. W chwili, kiedy Szach miał się oddalić z galeryi i udać się do Haremu, czyli wewnętrznych pokoiów żon swoich, Poseł chciał mówić o podarunkach dla niego przeznaczonych, N. Szach uprzedził mówiąc: że Wielki Wezyr już mu donosił o przybyciu podarunków, i że będzie ciekawym oglądać je za kilka godzin po po-

łudniu- Wielki Wezyr i Alla-Ajar-Khan radzili Postowi, iżby odjechał do swego pałacu, zapewniając, iż będzie uwiadomiony o czasie, kiedy się Szach ukaże i że będzie mógł powrócić na oznaczoną godzinę. Posel z wielką grzecznością odpowiedział, iż najprzyjemniej będzie mu czekać powrotu N. Pana do miejsca, w którym są podarki złożone. Szach, żegnając Posta, rzekł: iż nic dla niego miley nie będzie, i że w pokojach nie zabawi nad godzinę, którą modlitwie chce poświęcić. Ambassador udał się z Wielkim Wezyrem do namiotu, w którym były podarki, i oddał mu listy NN. Cesarzowych dla oddania ich małżonce Szacha, takim sposobem, jaki za najprzychylniejszy osądzi. Upłynęła godzina, Alla-Ajar-Khan przyszedł z oznajmieniem, że N. Pan wkrótce się ukaże i zajął się potrzebnem przygotowaniem do przechodu. Posel był na miejscu sobie wskazanem, razem z Wielkim Wezyrem i czterema innymi Panami; Urzędnicy zaś Poselstwa, stali w niejakiej od niego odległości; w tem nagle powstał wichur, kilka minut trwający, a tak gwałtowny, że więcey 100 farachów, czyli sług, należących do rozbiwania namiotów u Persów, byli przymuszeni trzymać powrozy, na których rozpięte są namioty, strzegąc od upadku. Jak tylko uspokoił się wichur, Szach posłał pierwszego rzezańca, Aga-Manuczę, dowiedzieć się, czy wichur czego nie zepsuł. Wkrótce N. Pan, poprzedzony dosyć znaczną liczbą gwardyi, schodził ze wschodów pałacowych, i udał się prosto do namiotu przyjścia. Ledwie wszedł, drugi raz wichur powstał, daleko straszliwszy od pierwszego i tak gwałtowny, że nikt za

pyłem nie mógł widzieć Szacha, który się zatrzymał w namiocie w odległości kilku kroków. Uspokoilo się powietrze: Nay. Pan ręką dał znak Postowi, ażeby szedł za nim do namiotu, w którym są podarki, dokąd i sam się udał, w towarzystwie Wielkiego Eunucha, syna starszego Mehmeda-Ali-Mirza i kilku jego braci. Szach miał na sobie wszystkie drogocenne kamienie, które z rana kładzie, lecz zamiast korony, miał czapkę ze skóry czarnego barana, przyozdobioną z obu stron kitami diamentowemi. Zatrzymał się chwilę u drzwi namiotu, i rzucił okiem na mnóstwo rzeczy, któremi był napełniony, wyraźnie dał poznać swoją radość, a obracając się do Posta, oświadczył mu, przez pierwszego rzezańca, mówiącego nieco po Rossyjsku, największe swe ukontentowanie. Szach zbliżał się do różnych sztuk porcelanowych i krystalowych, oglądał futra, materye złote, axamity i zdawał się z prawdziwą rokoszą odbierać z ust Posta wiadomość, że wszystkie te rzeczy robione są w Rossyi, i że żadna z nich nie jest sprowadzoną z zagranicy. Niezmierną wzbudził w nim ciekawość widok piramidy sztucznie wyrobioney z drzewa różnego koloru, ozdobioney słoniową kością i złotem, a przeznaczoney dla jego małżonki. Najwięcey mu się podobała sprężyna, za pomocą której wysuwały się szufladki, na pełnione różnemi rzeczami służącemi do robót niewieścich. Poruszenie małego słonia naksztalt pendułu, który wygrywał różne piosenki, tak go zabawiło, iż kazał po trzykroć ponawiać grę tego mechanizmu. Lecz uwaga Szacha sdawała się przechodzić w zachwycenie za każdym razem, kiedy poglądał na wielkie lustro toalet-

we, w kosztowne rąmy oprawne, ozdobione dwoma wielkimi lichtarzami, po bokach zwierciadła umieszczonemi. Długo stał przed zwierciadłem, wiele kroć się obracał dla obejrzenia siebie na wszystkie strony. Od każdej sztuki, więcej mu podobać się zdającej, Szach obracał się do Posta z ośwadczeniem podziwiena i wyznania, iż nigdy nie widziano w Persyi podobnego zbioru rzeczy, tak rzadkich i tak doskonale zrobionych. Poseł ze swojej strony śpieszył z zapewnieniem, iż Cesarz najmilszą odbierze wiadomość, kiedy się dowie, że dary Jego w zakładzie przyjaźni posłane, stały się Szachowi tak przyjemne. Nakoniec Szach oświadczył podziwienie swoje żąd, że wszystkie te rzeczy, z tak daleka, po tak trudnych drogach, a w tak dobrym przyszły stanie, okazał żądę widzieć przewóz rzeczy tych z Sultanii do Teheranu. Przewóz ten był powierzony Sekretarzowi Gubernialnemu Leszczyńskiemu, który ie tak szczęśliwie przewiózł. Poseł poczytał sobie za obowiązek uczynić zadość żądaniu Szacha, który, więcej iak przez godzinę dogadzaiąc swojej ciekawości, powrócił do namiotu przylecia, i usiadł na podniesionem miejscu murowanem. Urzędnicy Poselstwa, którzy dotąd opodal stali, byli przez Posta stawieni przed N. Panem. Potem Szach powstał i udał się do pałacu. I natem zakończyła się druga audyencyja.

Z Wiedma d. 5 Listopada.

O dalszey podróży i szczęśliwym przybyciu NN. Cesarstwa Ichmość do stolicy Styryi Grätzu następujące nadeszły tu urzędowe doniesienia:

D. 24 Października z rana po danym

naślaskawiey Muhamedowi, Bejowi Bośni postuchaniu, wyiechali NN. Cesarstwo z Brood w Szklawonii, i o godzinie 4 z południa do Nowey Gradiski przybyli. D. 25 opuścili to miasto, poiechali do Starey Gradiski, gdzie J. C. K. Mość tę warownią obejrzał, a potem do Nowska, gdzie zaocowali. D. 26 poiechali do Belowar w Kroacyi, gdzie o godzinie 5 z południa przybyli i zaocowali. Nazajutrz udali się przez Petrunitz do Lubregg, gdzie w zamku Xcia Batyaniego zaocowali. D. 28 przybyli NN. Cesarstwo o godzinie 10 przed południem do Warasdinu, stolicy Kroacyi, gdzie od mnostwa zewsząd zbiegającego się ludu radosnemi okrzykami powitanemi zostali. Fizelerowie i grenadyierowie mieyscy stali z muzyką po obu stronach ulicy uszykowanemi, a w gościni pod Orlem, gdzie NN. Cesarstwo wysiąść raczyli, czekali na Nich Ban Kroacki, Hr. Giulay, Wicebau, jenerałność, Biskup Agramski, pierwszy i drugi Gespan z wielu magnatami. Fo powitaniu był obiad na osób 30, a w wieczor powszechnne oświecenie miasta przeszło, iak piszą, w smaku i okazałości wszystkie pod czas podróży NN. Cesarstwa widziane oświecenia. D. 29 wedle zwyczaju o godzinie w wpół do 8 zrana puścili się NN. Cesarstwo w dalszą podróż do Marburga w Styryi, gdzie między godziną 3 i 4 z południa przybyli, i od przybyłego tam dniem pierwey J. Cesarzewicowskiey Mci Arcy Xcia Jana i władz mieyscowych przy okrzykach ludu z wyklęmi uroczystościami przyjętemi zostali. Wieczorne oświecenie miasta z powodu wielkiego deszczu utraciło wiele na swey piękności. D. 30 wyiechali NN. Ce-

satęstwo z Marbuga i przybyli między godziną 3 i 4 z południa do Grätzu. Lubo NN. Cesarstwo żądali aby, nie czyniono im żadnych uroczystości, miłość jednak ludu do Monarchy, który po namiętniejszych natężeniach, uzyskawszy pokoy i spokoyność dla Europy, przedsięwziął dla ugruntowania wewnętrzney szczęśliwości swych poddanych długą, trudną i niebezpieczną podróż, jako też radość widzenia Go i N. Cesarzowey iego Mażenki w murach miasta Grätzu, nie dozwolity, aby tak piękny i uszczęśliwiający dzień miał przeysć bez uroczystości. Przy wieździe na ziemię miasta zostali NN. Cesarstwo przez Magistrat, kongregacyą kupiecką i cechy, a przy pokrytem na rzece Mur moście, przy którym nayozdobniejsza wystawiona była tryumfalna brama, około której rzędem stały obywatelki miasta i dziewczęta w narodowym stroiu, przez stany Styryi przyiętmi. Przy bramie zamku, do którego NN. Cesarstwo wysiedli, czekali na nich Minister stanu, konferencyyny i Austriacki pierwszy, a Czeski Wielki Kanclerz, Hr. Ugarte, Gubernator prowincjonalny Hr. Archolt, Dowodzący Jeneral Xże Hohenzollern, Jeneralność, z officerami, Duchowieństwo i wszystkie władze, a w przed pokojowey sali powitały Jch Damy Styryyskiej szlachty. Jak tylko NN. Cesarstwo do zamku wiechali, J. Cesarzewicowska Mość Arcy Xże Jan, który kilku godzinami Jch przybycie poprzedził i w sali na nich czekał, wyszedł na wschody przeciw Nim i wprowadził Jch do Jch apartamentow. Od rogatek aż do zamku cała droga pomimo deszczu zapełniona była niezliczonym mnożstwem ludu, a radosie okrzyki nie mia-

ły końca. W wieczor z wyrażney woli N. Cesarza nie było miasto oświecone.

Z Drezna d. 30 Października.

D. 24 b. m. o godzinie 8 w wieczór przybył tu Infant Hiszpański Franciszek de Paulo, pod nazwiskiem Hr. Moratalla, i wysiadł do gościni Polskiej. Nie przyjął przysłaney mu od J. K. Mci honorowey straży. Nazajutrz udał się do Dworu i iadł tam obiad.

D. 25 konną i pieszą artylerją odprawiły przed J. K. Mcią popis, na którym znajdowali się także wszyscy Xiążęta Królewscy.

D. 28 o godzinie 6 w wieczor w kaplicy Królewskiej nastąpiło przez zastępstwo zaślubienie Xiężny Karoliny, trzeciej córki Xcia Maxymiliana, z Xięciem Następcą Wielkiego Xięcia Toskańskiego. Brat iey Xże Fryderyk zastąpił miejsce Pana Młodego. Potem była wieczerza u Dworu dla rodziny Królewskiej. Infant Hiszpański znajdował się na wszystkich z tego powodu uroczystościach. Nazajutrz był zjazd u Dworu, podczas którego Kawalerowie i Damy przypuszczeni mi byli do ucałowania ręki Fanny Młodej. W wieczor było na Królewskim teatrze bezpłatne wystawienie opery Włoskiej Tytus. Dziś rano po czułem pożegnaniu się z rodzicami, Brólestwem i rodziną odiechała Następczyna Wielkiego Xięstwa do Toskanii. Powoli bardzo i uroczyscie wyieździła z miasta; wszyscy officerowie osady ataczali iey powóz i odprowadzili do pierwszej stacyi do Freyberga. Zresztą towarzyszą iey Wielki keniuszy Hr. Vitzium, Nadworny Radca Hedamus i Damy Dworskie Lamberg i Lenz de Tryjentu, gdzie odbierze ją Dwór Toskański.

Z Londynu d. 25 Października.

Onegdaj rano zaczął się chwiać bieg rządowych papierów. Biegające rozmaite niepomyślne wieści zniżyły je o 1 od 100. Chociaż z Hiszpanii żadne nowe nie nadeszły doniesienia, mowiono jednak, że na granicy Portugalskiej rozpoczęły się kroki nieprzyjacielskie. Gdy uśmierzyła się cokolwiek obawa spekulantów, podniosły się znowu papiery o $\frac{2}{3}$ od 100. — W wieczor gazeta Gonicz ogłosiła następujący artykuł, który uważać można za urzędowy: "Nadeszły z Hiszpanii i Portugalii doniesienia o postępie wojsk nad granice tych królestw, sprawiły w publiczności obawę. Wiadomo jest, że oddawnego czasu nie najlepsze zachodzi porozumienie pomiędzy obiema temi Dworami z powodu poruszenia wojsk Portugalskich na lewym brzegu rzeki Plata w południowej Ameryce; ale przekonani jesteśmy, iż publikum dowie się z ukontentowaniem, że podług niezawodnych doniesień oba rządy przyjęły w tej mierze pośrednictwo pięciu sprzymierzonych Mocarstw, i spodziewać się niezawodnie można, iż zatargi, które groziły poróżnieniem koron Hiszpańskiej i Portugalskiej, w krotce w sposobie przyjacielskim zagodzone zostaną. Cieszy nas mocno, iż tę wiadomość udzielić możemy publiczności, która pewnie wszelkie obawy usunie.," (Mowią, iż w krotce rozpoczną się w tej mierze w Paryżu naradzenia, w których Minister Portugalski Hr. Palmella, zastępować będzie swojego Monarchę.)

Xże Wellington przybył tu z Paryża. Sądzą, iż przybycie jego tycze się kupna dóbr od Lorda Rivers.

D. 15 b. m. zaszło w teatrze Derby wielkie zaburzenie. W przerwie pomiędzy

dwiema sztukami część loż żądała pieśni: "Boże zachowaj Króla.," i orkiestra zaczęła ją grać. Nagle powstał przeciw temu krzyk z galeryi z żądaniem pieśni, Wolna Brytania.," Hałas nie ustawał, przyszło nawet do bitwy; ale nakoniec loże i orkiestra przemogły i grana była pieśń wierności, która z uszanowaniem była słuchana i spokojność nastąpiła.

Przeszła wtorkowa gazeta Londyńska ogłosiła wyciągi z uchwał parlamentowych, mocą których zabroniono jest krajowemu artyście i rzemieślnikowi wynosić się za granicę. Rzemieślnik przestępujący takowy zakaz zapłacić musi za pierwszy raz kary 100 f. szt. i odsiedzieć w więzieniu 3 miesiące, z którego uprzed tego nie wywdzie, poki pieniężney kary nie złoży. Ktoby namówił do wyniesienia się z kraju rzemieślnika zapłaci za pierwszy raz 500 f. szt. a za powtórzenie 1000 f. szt. i dwa lata musi, w więzieniu odsiedzieć. Kto wyprowadza narzędzia płaci 200 f. szt. kary, z których przytrzymujący one urzędnik bierze połowę.

Kapitan Hall, szalupy Lyra, przybył tu wczoray z listami od Lorda Moira, terazniejszego Magrabi Hasting, Wielko-rządcy wschodniej Indyi, z Kalkuty, i od Gubernatora Madraskiego, P. Elliot. Listy te zawierają ważne doniesienie, że wybuchnęła powszechna Maratow wojna przeciw wschodnio-indyjskiej kompanii. Powiat Curtak, w którym robione są muśliny i przez Rajaha Nagpoura w umowie z Lordem Wellesley 1803 kompanii ustąpiony był, przez Maratów zajęty został i związek między Kalkutą i Madrassem przez 3 tygodnie był przerwany. Peishwa czyli Wielki Mogół, który w Poonach mieszka i uważany jest jako naczelnik wszystkich

Mogolskich pokoleń, i z tego względu szczególnie uważany był przez kompanią, został natychmiast przez Angielskiego Rezydenta, P. Elphinstone, za wzwaniem 7000 wojska od kompanii w urzędowaniu zawieszony i znajduje się w ręku kompanii. Podług doniesień, które dyrekcyja kompanii wschodniej Indyi odebrała, przysć tam już miało do bitwy. Tymczasem wczorajsza wieczorna gazeta *Goniec* zawiera następujący artykuł, przez który chcieliby bezwątpienia usmierzyć obawę względem wybuchłej w Indyi wojny: "Dowiedziawszy się, iż rozchodzą się przesadzone wieści o terazniejszym naszym położeniu w Indyi wschodniej, przeczytujemy się jednak za szczęśliwych, że możemy uwiadomić naszych czytelników, iż iakkolwiek wielkie zachodzą tam poruszenia wojskowe nim z niespokojnemi Maratami zawarta zostanie stała ugoda, i nim kupy Pindaressów zniszczonemi będą, te długo trwać nie mogą, chociażby najkrwawszemi były. — Z tem wszystkiem rozchodzi się tu pogłoska, iż 10,000 wojska popłynąć ma z Anglii do wschodniej Indyi. Papiery Indyjskie spadły oprócz tego z 105 do 101.

Angielski Adm. Primrose znajdował się z uważającą swoją eskadrą ciągle w zatoce Neapolitańskiej, gdzie także zarzuciła kotwice Amerykańska pod Komodorem Chauncey. — Po ustaniu wschodniego wiatru, który wzbraniał okrętom przystępu do naszego lądu, zawinęło kilka set okrętów do naszych portów.

Werbunki i zakupy dla rokoszanów Hiszpańskiej Ameryki dzieją się tu coraz publicznie. Officerowie, żołnierze i matkowie przechodzą bez najmniejszego ukrywania się przez ulice Londyńskie do

portu, dla wsiadania na okręty i odpłynienia do południowej Ameryki z zakupionemi przez agentów rokoszańskich karabinami, działami, amunicyją i mundurami.

Z Paryża d. 24 Października.

Siła nasza morską zmniejszona jest z rozporządzenia Królewskiego od 1go Listopada do liczby następującej: 6 Wiceadmiralów, 12 Kontraadmiralów, 20 Kapitanów 1wszej i 40 2giej klasy, 80 Kapitanów fregatowych, 40 poruczników okrętowych w stopniu szefów batalionowych, 260 w stopniu kapitanów i 400 chorążych. Liczba uczniów morskich 1wszej i 2giej klasy niema przenościć 300. Officerowie nie mający w zakładach miejsca mają być z placą wysłużonych oddalonymi.

D. 4 Listopada przed otwarciem izby Deputowanych odprawiona zostanie w katedralnym kościele Msza o Duchu S. na której znajdować się Król będzie. Mówią, iż mianowany Arcybiskupem Paryżkim Kardynał Talleyrand będzie na kilka dni pierwej zaprowadzony, ażeby jako Arcybiskup mógł rzeczoną Mszą mieć.

Xże Talleyrand jest co chwila w Paryżu oczekiwany.

Xże Wellington zjechał tu d. 20 b. m. Ambassadorowie Rossyjski, Austrijski, Pruski i Niderlandski i nasz Minister Xże Richelieu rozmawiali z nim d. 22 od godziny 10 z rana przez 4 godziny. Potem wyjechał z Paryża.

F. Thoraton, mianowany Angielskim posłem w Rio-Janeiro, bawi tu jeszcze, i iak pisma tutejsze głoszą, poty bawić będzie, poki zatargi między Hiszpanią i Portugalią innego obrotu niewezmą.

W Genui z powodu drogocności zboża złupił lud niektóre magazyny; w krotce

iednak przywrocena została spokoyność.

Z Madrytu d. 16 Października.

W Kadyxie oczekiwana jest w krotce Rossyjska eskadra. Rozchodzi się wiadomość, iż nasz Rząd nabył okrętów, z których się ta eskadra składa, za zamianę, której warunki ieszcze publiczności nie są wiadome. Sądzą, iż okręt liniowy Azya i fregata, które teraz w Kadyxie uzbieraiają, złączą się z powyższą eskadrą, i w dwóch oddziałach zasłaniać ona będzie handel morski przeciw korsarzom roko-szańskim. Powszechnie iednak jest mniemanie, iż żadne woyska na tę eskadrę nie wsiędą.

Zawsze ieszcze ciągną oddziały woyska ku granicom Portugalskim do Badaioz i Ciudad Rodrigo. Zstrony Portugalskiej zmocniają także osady nad granicą.

Wiemy tu urzędownie, iż Afrykańskie rozboynicze kraie na końcu Sierpnia zawarły pomięday sobą ligę przeciw układowi Europejskich Mocarstw zniesienia morskich rozbojów.

Nowy sposób podatkwania w Hiszpanii zaczęta iść pomyślnie; większa część prowincyy przypadaiący na nie podatek już złożyły.

Od brzegów Menu d. 29 Października.

Słychać, iż Xiężna Lippe Detmold ziedzie do Frankfortu dla bronienia się osobiście u Seymu Niemieckiego przeciw oskarżeniu iey przez stany.

Wielki Xże Badeński, podobnie iak inni Xiążęta ustanowił u siebie wydział tajney sprawiedliwości, z kąd iedna z gazet wnosi: tajny wydział, pociąga za sobą tajny sąd, a ten nie jest czem innym, iak tylko sądem inkwizycyynym!.,

Marszałek Soult opuści Düsseldorf i uda się do rodziny swey Malżonki do

Barmen.

Dziennik nowy Nadreński Merkury jest rownie iak Berneńskie gazety w Francyi zakazany.

Przez Frankfort przeszło 13 pięknych Angielskich koni i do 50 psów gończych, przeznaczonych dla Angielskiego Ambassadorsa w Wiedniu, Lorda Stewart.

Lucyan Bonaparte ma także w kraiach Austriackich dobra kupić.

W Genewie d. 15 i 16 b. m. zaszły wielkie zaburzenia. Lud złupił spichrze, magazyny zbożowe i piwnice z ziemianikami. Niektórzy sądzą, iż te zaburzenia nie pochodzą z głodu, ale z innych wcale przyczyn. — w kantonie Bazylejskim ustanowiono mundurową kasę, do której każdy obywatel przykładać się corocznie musi.

Z Włoch d. 20 Października.

D. 8 b. m. Oyciec S. odwiedził Villa Altieri, d. 9 Villa di Torlonią. Tegoż dnia Kardynał Consalvi dał obiad dyplomatyczny. — sławny muzyczny Artysta Fioravanti, kapelmaister Watykański, napisał nową operę, która będzie w krotce grana. — Jmieniiny Cesarza Austriackiego obchodzone były w Rzymie d. 4 uroczysem nabożeństwem, a w wieczor koncertem u Austriackiego Posta Xcia Kautitz.

Król Sardyński uwolnił na żądania Ministra swojego związkow zagranicznych, Hr. Vallaise, od tego urzędu i powierzył go tymczasowe Hr. Laval.

Eskadra Niderlandzka pod Wiceadm. Braan, składaiąca się z 1 liniowego okrętu i z fregat, stanęła przed portem Liworneńskim. Zadne morzenie jest teraz tylu uważaiącemi eskadrami okryte iak stro-dziemne.

DODATEK

DO N° 91.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 LISTOPADA 1817 Roku WE SZRODE.

Towarzystwo Dobroczynności.

Rok dobiega dziewiątego Grudnia iak Szanowny Mąż Prezes Senatu Rządzącego Zawiązał Towarzystwo nasze. " Dnia 7go Grudnia Rocznicę tę obchodzić będzie,, w Kościele S. Piotra Uroczystym Nabożeństwem, na które Szanowną Publiczność zaprasza.

Z końcem roku otwiera Księgę Ofiar, nie dla tych, którzy stałe ofiary zapisali, ale dla tych, którzy ie warunkowo dawac obiecali.

Czułe Serca! daycie tylko cząstkę Jalmużny, którą wytudzie żebrzących po ulicach i domach dawalyście, a Dom Opieki przeszło 240. Nędzarzyw opatruiący gawicie obdarzycie.

Mieroszewski, Przewodzący.

Towarzystwo Dobroczynności, chcąc zatrudnić ubogich i dzieci wyrostki w Domu Opieki pożyteczną pracą, założyło Fabrykę Watu. W początkach nie ma jeszcze tak wielkiego zakładu, przeto w Zamku u Pana Prowizora Kratzera sprzedawany będzie, później oznaczą się miey-

sea na składy.

Arkusz duży po czeskich osim.

Arkusz wielki po czeskich dwanaście, Kto zaś razem sto arkuszy kupi, pięć arkuszy będzie miał dodatkowo.

Stary Wat do wygrempowania przyymowany będzie.

Nie wątpi Towarzystwo, iż Szanowna Publiczność dogadzaiąc celowi względów swych nie odmowi.

W Krakowie d. 10 Listopada 1817.

Mieroszewski, Prezy.

Rozmaite Wiadomości.

Trzeci stoletni obchod reformy Lutna obchodzony był z naywiększą uroczystością od d. 31 Października do 2 Listopada w wszystkich Niemieckich i innych krajach wyznających Ewangelicko - chrześcianską Religią, nabożeństwem, S. Komunią, i t.d. — W byłem Augustyiańskim kościele w Magdeburgu znajduie się jeszcze ławka na której Marcin Luter w czasie swoiego tam bawienia modlił się, i pokazywana jest ciekawem iako odwieczna starożytność.

Przy wsi Matino w Sklawonii znale-

ziona została przed kilku miesiącami z ciągnionego złotego drótu upleciona korona.

Aptekarz Fryderyk Ferdynand Fischer w Frohburgu w Saxonii, wynalazł zupełnie nowy sposób bez użycia ołowiu czyli gleity polewania naczeń do gotowania glinianych, który wszędzie może być zaprowadzony i nie jest kosztowny. Garniarz tamtejszy Köhler zrobił już 6 takich gatunku garnków i przyjmuje kommiss na podobne naczynia.

Wiadomość o powstaniu w Bukarescie nie potwierdziła się; najnowsze z tamtąd listy nic o tem nie wzmiankują.

Podług doniesień z Kopenhagi eskadra, którą Rosyja Hiszpanii odstąpiła, przybyła już pod Kontraadm. Moller do wód Duńskich, i jedna iey fregata zarzuciła przed Kopenhagą kotwice. Nie jest ona wielu ludzmi osadzona, ponieważ ci wrocą z Hiszpanii do kraju.

List z Marssylii pod d. 14 b. m. zawiera: Nowy Dey Algierski przy obietcu

rządów oświadczył, iż z wszystkimi Europejskimi Mocarstwami chce żyć w zgodzie.

Dnia 10 i 11 Listopada 1817

Cena słoć rożnego gatunku za Targu w Krakowie sprzedawanyh.

	1.	2.	3.	4.
Korzeu	Zł. gr. 30	Zł. gr. 28	Zł. gr. 26	Zł. gr. 24
Pszeniczy	30	28	26	24
— Zyto	23	22	21	15 20 15
— Jęczmienia	21	20	15	19 15 17
— Owsa	12	11	15	11 10 11
— Jagiel	42	40	38	34
— Grochu	24	23	22	20
— Rzepaku	28	26	25	24

Bieg Pieniedzyw w Wiedniu d. 5 Listopada.

Czer. Zł. Hollenderski Szeinami Zł. r.

Czer. Zł. Cesarski.

Moneta konwencyyna za 100. Złr. 299 $\frac{2}{3}$

W Krakowie d. 10 Listopada.

Czer. Zł. Holl. moneta Courant Złp. 19 gr. 6.

— detto Cesarski 18 — 24.

Fryd. Fruskie 34 — —

Luidor 36 — —

zoto frankowy 31 — 10

Szeiny Wiedeńskie za 100 — 294 — —

Złoty ryński Szeinami — 1 — 11

DOMIENIA

Wydział Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w Senacie Rządzącym, Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu. Gdy w dniu 15 Października r. b. jako powtornym terminie licytacji, w celu uskutecznienia sprzedarzy Gmachów do zgromadzenia Braci Miłosierdzia należących, w Krakowie przy ulicy Sgo Jana położonych, nikt w Biórach Wydziału nie zgłosił się, podał do publiczney wiadomości, że trzeci termin licytacji rzeczonych Gmachów, na dzień 1 Grudnia r. b. stanowi, i że w moc Reskryptu Senatu Rządzącego z dnia 29 Października r. b. Nr. 3141. Cena pierwszego wywołania do kwoty 15,000 zł. pol. niższą została, z tym jednak warunkiem, iżby nabywca w pierwszym zaraz roku nową Rudowę rozpoczęłą, w sześciu następnych latach zupełnie ukończył. Wydział mających chęć licytowania do Biór swoich w dniu 1 Grudnia r. b. o godzinie 10 ranney zaprasza.

W Krakowie dnia 6 Listopada 1817 roku.

Grodzicki.

Sobolewski, Z. S.

Dnia 25 Listopada r. 1817 w godzinach zwyczajnych w składzie Głównym Sukiennic zwanym w Rynku Miasta Krakowa stojącym sprzedane będą przez publiczną licytacją za gotową wypłatę zwierzciadła szlefyowane i nie szlefyowane rożney długości i szerokości. Towary bawelniane; jako to: szale i chustki w rożnych kolorach. Chęć kupiania mający zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znajdować. — W Krakowie d. 7go Listopada 1817 r.

Jan Nep. Franki, Komornik.

W ogrodzie Dóbr Poręba JW. Hr. Szembeka, w obwodzie Wolnego Miasta Krakowa leżących, znajduje się do 6000 sztuk drzew Kasztanów dzikich pięcio letnich, każdego czasu do sprzedania. O cenie ich każdy dowie się w miejscu.

Niżej podpisany uwiadomi Prześw. Publiczność, iż będąc osobiście na ostatnim Jarmarku w Lipsku, sprowadził z tamąd do Składu własnego w Sukiennicach Miasta Krakowa będącego, najprzedniejsze Sukna, Koroty, Kaźmiry i Wigonie, z pierwszych fabryk Francuzkich i Angielskich, które za mierną cenę sprzedawać ofiaruje,
Kajetan Fuchs.

Podaje się do Publicznej wiadomości, iż po odbyciu przedstanowczej Licytacji, Chałupy z obsiwami, w Wsi Olszenicy leżącey, w dniu 20 Listopada r. b. która to Chałupa z Obsiwami stosownie do Art. 698 K. P. Wawrzeńcowi Bidce włóścielowi wsi Olszanicy za Summę 335 Zł. Pol. gro. 15, jako najwyżcey dającejmu przysądzona została. Termin do Stanowczy licytacji na dzień 18ty Listopada r. b. na godzinę 9tą zrana oznaczony został, na który to termin, chęć licytowania mający do Domu pod Nrem 185 przy ulicy Sgo Michała stojącey, jako do miejsca w którym licytacyia, odbywać się będzie, zapraszają się. Dan w Krakowie dnia 3go Listopada 1817.

W. Szarżynski, Sekretarz T. C. I. Instancyi.

Niżej podpisany Assesor Trybunału I. Instancyi Wolnego Niepodległego i ścisłego Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu Rezolucyją Tegoż Trybunału pod d. 20 W. rześnia r. b. do Nru 3020 zapadłą do sprzedarzy kamienicy przy ulicy Szewskiej pod Nrem 320 położoney, niegdy ś. p. Andrzeia Sakowskiego szklarza własney delegowany; niniejszym uwiadoma, iż taż kamienica w Roku b. 1817 przez trzech w sztuce biegłych Taxatorów przysięgłych 28344 Zł. Pol. oszacowana, zupełnie w dobrym stanie będąca w dniu 18 Grudnia r. b. o godzinie 10 przed południem w sali Audyencyonalney Trybunału przez publiczną licytacyją, przedstanowczo odbyć się mającą, sprzedaną będzie. Zyczący sobie takowej nabydź, zechcą się naterminie wyżej wymienionym, w miejscu oznaczonym, zaopatrzeni w Vadium to jest 2834 Zł. Pol. znajdować. O warunkach zaś niniejszey licytacji każdego dnia tak u podpisanego kommisszra, jako i u Urod: Mięszuszewskiego Kuratora massy dowiedzieć się można będzie, które to warunki równie przed rozpoczęciem się licytacji przeczytane będą.

W Krakowie dnia 3 Listopada 1817.

Ignacy Łobajewski.

Podpisany mając dobra obciążone długami, chcąc sobie spokojność, a wierzycielom uszczerzenie przyspieszyć; postanowił też dobra sprzedać tak wolney ręki, jako też przez publiczną d. browolną licytacyją, która w dniu 21tym Czerwca 1818go przed Flo-ryanem Chaynackim Pisarzem Aktowym Woiewodztwa Krakowskiego w Krakowie rozpoczętą zostanie:

Dla Wielkich Panow, przedstawia się trzy klucze razem w Woiewództwie Krakowskim, Obwodzie Stopnickim, Powiecie Szydłowskim, dziewięć mil od Krakowa, pięć mil od Kielc, ctery od Nowego Miasta położone: dwie mile wzdłuż nieprzerwanie ciągnące się, to jest: Klucz Szaniecki, Pińczowski i Michałowski, z ośmiastu wsi, tyluż folwarków i Miasta składające się. Mieszczą w sobie dwa pałace, trzy klasztory i trzy kościoły Parafialne. Mają grunta pierwszey klasy, rozległe pastwiska, łąki, lasy, wody, młyny, browary, karczmy, kamień wapienny, gips i sławny kamień piaskowy, używany do budowli i robot rzeźbiarskich. Podług ziemiomierzey rachuby, wzwierają razem w powierzchni 23,900 morgów, czyli 766 włok Chelmińskich: na 4,000,000 zł. pol. oszacowane, od których podwyższanie poczynąć się będzie. Piękne położenie środkowey majątności Pińczowa, uposażone w rozmaite ozdoby natury, podać może bogatemu właścicielowi sposobność do zrobienia z niego najprzepyszniejszey siedziby, jaką tylko gust i sztuka z naturą złączone, utworzyć są zoolne. Kupujący razem nabydź może od podpisanego za oddzielnym układem, wszystkie sprzęty

w pałacu Pińczowskim składające się z Mahagoniow, bronzów, marmurów, obrazów, biblioteki do sześciu tysięcy Książek zawierającej. Gdyby się nikt z Wielkich Panów nie znalazł na całość, tedy dla mających Obywateli przystąpi się do sprzedaży na klucze pojedyncze, to jest:

1. Klucz Szaniecki, składający się z siedmiu folwarków i tyluż wsi. Wieś Szaniec, ma kościół parafialny i pałac. Podal w lesie klasztor Kamedułów. W całym kluczu są grunta pierwszej klasy, obszerne pastwiska, łąki, wody, młyny i lasy; obfituje w gips. Podług ziemniemierczej rachuby, zawiera 10,000 morgów miary Chełmińskiej. Oszacowany na 1,450,000 zł. pol. od których podwyższanie poczynać się będzie.

2. Klucz Pińczowski, składający się z pięciu folwarków i tyluż wsi i miasta. Miasto to, znaczny mające handel, leży nad rzeką Nidą, teraz splawną, która o cztery mile d. Wisty w pada; jest całkiem opasane murem, oprócz z strony rzeki, miesci w sobie pałac z ogrodem, dwa klasztory i czterysta dziesięć domów, niemal wszystkie murowane. Cały klucz ma grunta dobre, obszerne pastwiska, łąki, wodę, Młyny. Obfituje w kamień wapienny i piaskowy. Podług ziemniemierczej rachuby, zawiera w rozległości 7000 morgów Chełmińskich. Oszacowany urzędownie na 1,750,000 zł. pol. od których podwyższka zaczynać się będzie.

3. Klucz Michałowski, składający się z sześciu folwarków i tyluż wsi. Ma grunta pierwszej klasy, obszerne pastwiska, łąki, lasy, wodę, młyny i kościół parafialny. Zawiera w rozległości 6000 morgów Chełmińskich. Oszacowany na 800,000 zł. pol. od których się rozpocznie podwyższanie.

4. Opatcz powyższych przy kupie, znajduje się osobno w Powiecie Miechowskim sześć mil od Krakowa, mila od Mięchowa i Wodzisławia, Klucz *Motozicki*, z czterech wsi i tyluż folwarków składający się. Ma kościół parafialny, grunta pierwszej klasy, łąki, wody, pastwiska i lasy, zawiera w rozległości 4500 morgów Chełmińskich; oszacowany na 600,000 zł. pol.

5. Równie osobno Klucz *Marcinowski*, w Powiecie Miechowskim, siedm mil od Krakowa, mila od Zarnowca, puktory od Mięchowa i Wodzisławia. Ma grunta dobre, pastwiska, łąki, lasy, i wodę, składa się z trzech wsi, a dwóch znacznych folwarków. Zawiera w rozległości 9000 morgów Magdeburgskich; oszacowany na 500,000 zł. p. Gdyby zaś nie znalazł się nikt do licytowania na klucze, tedy:

Dla mniejsz mających przedstawia się wsie i folwarki pojedynczo, iako to: wsie wraz z folwarkami. — Szaniec, Mikutowice, Młyny, Uników, Galów, Kozina, Pińczów z Nową wsią i folwarkiem podmiejskim Brzesie, Włochy, Pasturka, Koperaią, Skrzypiów, Michałów, Pałatowice, Zagajówek, Książ mały, Krzeszowka, Boczkowice, Trzonów, Marcinowice, Karczowice, Przysięka, Folwarki bez wsiow, iako to: Podgale, Pomyków, Elźbiecin, Brylczyn, Langów. Wszystkie oddzielnie po rozgraniczane, rozmierzone i na różne ceny umiarkowane, od zosiu 30, 50, aż do stu, dwóch, trzech i czterech kroć sto tysięcy i których to włości tabelę, wykazującą rozległość i cenę, niemniej Tytuły dziedzictwa, Mappy, inwentarze, detaxacyją, i wyciągi hipoteczne, widzieć będzie można na terminie u Notarjusza na początku wymienionego, a przed terminem każdego czasu u podpisanego w Pińczowie. — Podpisany wzywa zarazem wszystkich wierzycieli na dobrach tychże hipotekowanych, iako też rewersa i obligi podpisanego posiadających, ażeby z temiż dokumentami oryginalnemi osobiście, lub przez pełnomocników, na terminie rzeczonym znajdować się raczyli, a to w tym celu, iżby albo należytość swą odebrali, albo niektórzy ze znaczniejszych, dla siebie na satysfakcyją własną licytowali, albo z nowemi nabywcami dóbr porozumieli się, w przypadku, gdy całkowity szacunek od razu nie będzie mógł być wyplaconym, tak iżby każdy wierzyciel satysfakcyją, lub zupełne szczególne bezpieczeństwo, a podpisany spokojność i to wewnętrzne uzyskał zadowolenie, iż nie szukając obrony w przewłokach, najszybciej ma chęć zaspokoić iak najprędzej każdego.

W głównem zamieszkanju w Pińczowie dnia 21 cześnia 1817 r.

Jan Ołrych Szaniecki, Dóbr powyższych Dziedzic.